

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De signis datis moysi ca. ix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia

et egredienſ teū ad regē egypti. Et dices
ad eū. De⁹ hebreoꝝ vocauit nos. Ibim⁹ vi-
am triū dleꝝ i solitudine, ut imolem⁹ do no-
stro. Scio tū q̄ non dimittet vos n̄i p̄ ma-
nū validā, et p̄cutiā egyptū in mirabilib⁹ me-
is. Nec exhibitis vacuū, p̄ postulabūt ab egyptis et cōcellaneis veltris vasa p̄ciosa et ve-
stes et spoliatib⁹ egyptū. Dicūt hebrei po-
stulasse ut dono daret, sed ver⁹ est q̄ mutuo
Excusant̄ aut p̄ preceptū dñi.

Designis datū moysi. Caplin. IX.

Lat moyses

e Nō credet mihi Cui dñs Quid
est qđ tenes i manu tua. R̄ndit
Virga Et ait. Projice eā i trā. Et piecit. Et
psa est in colubrū. Et expauit moyses, ita ut
fugaret. Et dixit dñs Apphēde caudā eius.
Et cū tenuisset, versa ē i ygā. In hebreo cū
coluber femi generis ē. Et ait. Hoc signū fa-
cies ut credat tibi. Et adiecit. Mltere manū
tuā i lñū tuū. Et misit, et facta ē leprosa, i. al-
bida instar nivis. Iter⁹ ait. Retrahe manū i
lñū. Et retrahit, et p̄tulit, et erat filis carni re-
liq. Et iter⁹ S; neq̄ bis dieb⁹ signis credet.
Sume aquā flumis, et fude sup terrā aridā
et vertet i sanguinē. Et ait moyses. Obsecro
dñe, mitte aliu nā i peditioꝝ, lingue fac⁹ sum
exq̄ locut⁹ es ad seruū tuū, nec etiā eloquēs
sum ab heri et nuduſtert⁹. Et dñs Quis fe-
os, q̄s mutū aut surdū, q̄s vidētē aut cccuꝝ,
Nōne ego. Age igl̄, docebo te, et ero tecuꝝ,
Arille. Obsecro dñe, mrite quē missurus es
Et dñs q̄li turbat⁹ ait. Aaron frater tu⁹ elo-
quēs est, et ip̄e egredieſ in occurſum tuū gau-
dēs. Pone ḥba mea i ore el⁹, et oñdā vob̄ qđ
agere debeas. Virgā sume i q̄ factur⁹ es sig-
Uenit ḡ moyses ad ietro et ait. Reuertar ad
frēs meos in egyptū. vt vīdeā si viuāt. Lui te-
tro. Vade in pace. Horā aut̄ faciēt dixit i-
ter⁹ dñs ad moysi. Vade in egyptū mortui
sunt q̄ querebat aīm tuā. pharao, s, et cōpli-
ces ei⁹. Et plurale ponit, p̄ singlari, s, sol⁹
pharao querebat.

De reditu moysi in egyptum et dimissio
vporis. Caplin. X.

Lat ergo moy

t ses v̄orem et liberos, et iponēs
sup asinū pfect⁹ est. Tūc̄ eēt in
stīnere in diuerlorio ut comedetur, occurrit ei

dñs. lat angelus euaginato gladio, et volebat
occidere moysen, sc̄ quia v̄orem ducebatur et
filios contravoluntate dei, essent enim impe-
dimento. Uel quia puerū ducebatur qui incir-
cūlus erat. Alterū forte iā circūciderat moy-
ses. Nō em̄ credendum est illis qui dicunt al-
terum remāſſe cū ietro, cū supra ait. liberos
Tulit illico sephora acutissimā petrā, et circū-
ciderat preputium filij sui tetigitoꝝ pedes eius
et ait. Sponsus sanguinū tu mibi es, et dimi-
sit eū postq̄ dixerat hoc, ut ait Augustinus
Locus iste breuitate obcurat⁹ est. Ubi ergo
ait, tetigit pedes el⁹. intelligēdū est, sanguis
tetigit pedes pueri vel angeli. Unde irata ait
viro. Es ne mibī vir sanguinū i. An ex ihu
glo tuo tantū scelus teneor agere, vt fundaz
sanguinem filij mei. Et recessit ip̄a ab eo vel
angelus. Hebre⁹ ita habet. Et tetigit pedes
eius, i. sephora moyſi. Indignans em̄ p̄pūtis
um fecit ad pedes moyſi et ait. Gener sanguini
num tu mibi es, i. in gener patris mei id fa-
cius es, ut essem mibi, i. carni mece in filio ad
sanguinē, i. ad mortē. Uel sanguis me⁹ effus-
sus est ad placandū angelū q̄ tibi mortē mis-
nabā. Et dimisit angelus moyſen, qđ in he-
breopatz. Tamen hebreus habet. Relaxauit
eū angelus, quē p̄iūs, s, v̄sq̄ ad mortē arta-
bat. Et hinc volunt quidā moze circūcidēt
petrinis cultellis habuisse principiū vel a lo-
sue in galgalis. Tamēvbi nos babemus pe-
trā, hebre⁹ habet aciē, et dicit acutissimā acies
nouaculā. Unde iudei nouaculis circūci-
dunt. Fabulanq̄ quidā hebrei v̄sq̄ ad dauid
circūcisionē factā petra. Sed qđ in deinceps
do golliā feriā loricer galee cessit lapidi tacto
quasi dans ei locū, deinceps cessit lapis fer-
ro in circūcisione.

De primo ingressu ad pharaonem.
Caplin. XI.

Lat itaq̄ moy

a ses fol⁹ tenēs ygā in manu, utra
uitq̄ aarō dño ubete desertū si-
nat et occurrit moyſi i mōte dñi, dixitq̄ ei moy-
ses ḥba dñi et signa q̄ mādanerat. Venerūt
q̄ simul, et q̄gregauerūt seniores israel. Locu-
tusq̄ est eis aaron oīa ḥba dñi, et fecit signa
corā el̄s, et crediderunt. Post hec cum seniorib⁹
bus israel ingressi sunt ad pharaonem et dice-
runt ad eū. Hec dicit dñs deus israel. Dīmis-
te populu mcum, et sacrificet mihi in desertō